

DIRECTIVA 76/207/CEE A CONSILIULUI

din 9 februarie 1976

privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolul 235 al acestuia;

având în vedere propunerea Comisiei;

având în vedere avizul Adunării¹;

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²;

întrucât, în Rezoluția sa din 21 ianuarie 1974 privind programul de acțiune socială³, Consiliul a inclus printre priorități acțiuni în scopul asigurării egalității între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă, inclusiv remunerarea;

întrucât, în ceea ce privește remunerarea, Consiliul a adoptat, la 10 februarie 1975, Directiva 75/117/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la aplicarea principiului egalității de remunerare între lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin⁴;

întrucât o acțiune a Comunității pare, de asemenea, necesară în vederea realizării principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și în ceea ce privește celelalte condiții de muncă; întrucât egalitatea de tratament între lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin constituie unul din obiectivele Comunității, în măsura în care trebuie promovată, în special, apropierea condițiilor de viață și de muncă pe calea progresului; întrucât tratatul nu a prevăzut atribuțiile de acțiune necesare în acest scop;

întrucât consideră că definirea și aplicarea treptată a principiului egalității de tratament în domeniul securității sociale trebuie asigurate prin intermediul unor instrumente ulterioare,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Scopul prezentei directive îl reprezintă punerea în aplicare în statele membre a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, inclusiv la promovare, și la formarea profesională, precum și în ceea ce privește condițiile de muncă și, în condițiile prevăzute la alineatul (2), securitatea socială. Acest principiu este denumit în continuare „principiul egalității de tratament”.

(2) În vederea asigurării aplicării progresive a principiului egalității de tratament în domeniul securității sociale, Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, va adopta dispoziții care vor preciza conținutul, domeniul de aplicare și normele de aplicare a acestuia.

Articolul 2

¹ JO C 111, 20.5.1975, p. 14.

² JO C 286, 15.12.1975, p. 8.

³ JO C 13, 12.2.1974, p. 1.

⁴ JO L 45, 19.2.1975, p. 19.

(1) În înțelesul următoarelor dispoziții, principiul egalității de tratament presupune inexistența oricărei discriminări pe criterii de sex care privește, direct sau indirect, în special starea civilă sau familială.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a exclude din domeniul său de aplicare acele activități profesionale și, după caz, formarea care conduce la acestea, pentru care, date fiind natura sau condițiile exercitării lor, sexul constituie o condiție determinantă.

(3) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor referitoare la protecția femeilor, în special în ceea ce privește gravitatea și maternitatea.

(4) Prezenta directivă nu aduce atingere măsurilor de promovare a egalității de șanse între bărbați și femei, în special prin înlăturarea inegalităților de fapt care afectează șansele femeilor în domeniile menționate la articolul 1 alineatul (1).

Articolul 3

(1) Aplicarea principiului egalității de tratament presupune inexistența oricărei discriminări pe criterii de sex în privința condițiilor de angajare, inclusiv a criteriilor de selecție, în toate locurile sau posturile de muncă, indiferent de sectorul sau ramura de activitate, și la toate nivelurile ierarhiei profesionale.

(2) În acest scop, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura că:

(a) sunt abrogate dispozițiile actelor cu putere de lege și ale actelor administrative contrare principiului egalității de tratament;

(b) sunt nule, pot fi declarate nule sau pot fi modificate dispozițiile contrare principiului egalității de tratament care sunt prevăzute de convenții colective sau de contracte individuale de muncă, de regulamentele de ordine interioară ale întreprinderilor sau în statutele care reglementează profesiile independente;

(c) sunt revizuite acele dispoziții ale actelor cu putere de lege sau ale actelor administrative care sunt contrare principiului egalității de tratament, atunci când preocuparea pentru protecție care le-a inspirat inițial nu mai este întemeiată; în cazul în care dispoziții similare sunt incluse în convenții colective, partenerilor sociali li se solicită să întreprindă revizuirile necesare.

Articolul 4

Aplicarea principiului egalității de tratament în privința accesului la toate tipurile și la toate nivelurile de orientare profesională, formare profesională, perfecționare profesională și recalificare presupune că statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura că:

(a) sunt abrogate dispozițiile actelor cu putere de lege și ale actelor administrative contrare principiului egalității de tratament;

(b) sunt nule, pot fi declarate nule sau pot fi modificate dispozițiile contrare principiului egalității de tratament care sunt prevăzute de convenții colective, contracte individuale de muncă, regulamente de ordine interioară ale întreprinderilor sau în statutele care reglementează profesiile independente;

(c) fără a aduce atingere autonomiei recunoscute în unele state membre anumitor instituții private de formare, orientarea profesională, formarea profesională, perfecționarea profesională și recalificarea sunt accesibile pe baza acelorași criterii și la aceleași niveluri, fără discriminare pe criterii de sex.

Articolul 5

(1) Aplicarea principiului egalității de tratament în privința condițiilor de muncă, inclusiv a condițiilor care reglementează concedierea, presupune că bărbaților și femeilor li se garantează aceleași condiții, fără discriminare pe criterii de sex.

(2) În acest scop, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura că:

(a) sunt abrogate dispozițiile actelor cu putere de lege și ale actelor administrative contrare principiului egalității de tratament;

(b) sunt nule, pot fi declarate nule sau pot fi modificate dispozițiile contrare principiului egalității de tratament care sunt prevăzute de convenții colective, contracte individuale de muncă, regulamente de ordine interioară ale întreprinderilor sau în statutele care reglementează profesiile independente;

(c) sunt revizuite dispozițiile actelor cu putere de lege și ale actelor administrative care sunt contrare principiului egalității de tratament, atunci când preocuparea pentru protecție care le-a inspirat inițial nu mai este întemeiată; în cazul în care dispoziții similare sunt incluse în convenții colective, partenerilor sociali li se solicită să întreprindă revizuirile necesare.

Articolul 6

Statele membre introduc în ordinele lor juridice interne măsurile necesare pentru a permite oricărei persoane care se consideră lezată prin neaplicarea în raport cu ea a principiului egalității de tratament, în înțelesul articolelor 3, 4 și 5, să își realizeze drepturile pe cale judiciară, după ce a recurs, eventual, la alte autorități competente.

Articolul 7

Statele membre iau măsurile necesare pentru a proteja salariații împotriva concedierilor care ar constitui răspunsul angajatorilor la plângerile formulate la nivel de întreprindere sau la orice acțiune în justiție care ar urmări să impună respectarea principiului egalității de tratament.

Articolul 8

Statele membre veghează ca măsurile adoptate în aplicarea prezentei directive, precum și dispozițiile în materie deja în vigoare, să fie aduse la cunoștința lucrătorilor prin toate mijloacele corespunzătoare, de exemplu prin informare la locul de muncă.

Articolul 9

(1) Statele membre adoptă și pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive în termen de 30 de luni de la notificarea acesteia și informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Cu toate acestea, în ceea ce privește prima parte a articolului 3 alineatul (2) litera (c) și prima parte a articolului 5 alineatul (2) litera (c), statele membre vor proceda la o primă examinare și, dacă este necesar, la o primă revizuire a dispozițiilor actelor cu putere de lege și ale actelor administrative menționate în termen de patru ani de la notificarea prezentei directive.

(2) Statele membre procedează periodic la o examinare a activităților profesionale menționate la articolul 2 alineatul (2) pentru a decide, ținând seama de evoluțiile sociale, dacă există o justificare pentru menținerea excepțiilor respective. Statele membre comunică Comisiei rezultatele acestei evaluări.

(3) De asemenea, statele membre comunică Comisiei textul actelor cu putere de lege și ale actelor administrative pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 10

În termen de doi ani de la expirarea perioadei de 30 de luni prevăzute la articolul 9 alineatul (1) primul paragraf, statele membre transmit Comisiei toate informațiile necesare pentru ca aceasta să poată redacta un raport cu privire la aplicarea prezentei directive, pe care să îl prezinte Consiliului.

Articolul 11

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles la 9 februarie 1976.

*Pentru Consiliu,
Președintele*

G. THORN